12 நாயன்மாரின் சமூகப் பணிகள்

சமயகுரவர் பணிகள்

சொற்கோவும் தோணிபுரத் தோன்றலும்நஞ் சுந்தரனும்
சிற்கோல வாதவூரத் தேசிகனும் - முற்கோலி
வந்திலரேல் நீறுஎங்கே? மாமறைநூல் தான் எங்கே?
எந்தைபிரான் ஐந்தெழுத்து எங்கே?

என்றவாறு சமயக்குரவர்கள் நால்வரும் புரிந்த திருப்பணிகளின் முக்கியத்துவத்தினை அனவரத விநாயகம்பிள்ளை அவர்கள் தனது சிவானந்த மாலை வெண்பாவில் குறிப்பிடுகின்றார். கி.பி ஏழாம், எட்டாம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்து அக்கால சமண, பௌத்த மதங்களின் ஆதிக்கம் காரணமாக நலிவுற்றிருந்த சைவ நெறியானது மீண்டும் தழைப்பதற்கும் அது பிற்காலத்தில் தொடர்வதற்கும் தமது உடல், பொருள் ஆவி அனைத்தையும் நல்கிய சைவ மெய்யடியார்களுள் முதன்மையானவர்களாக சமயகுரவர்கள் நால்வரும் விளங்குகின்றனர்.

1. திருஞானசம்பந்தர்

ஓடம் சிவிகை உலவாக் கிழியடைக்கப்
பாடல்பனை தாளம் பாலைநெய்தல் - ஏடெதிர்வெப்பு
என்புக் குயிர்கொடுத்தல் ஈங்கிவைதாம் ஓங்கு புகழ்த்
தென்புகலி வேந்தன் செயல்

என்று திருஞானசம்பந்தரின் பலதரப்பட்ட பணிகளை மெய்கண்ட சாத்திர நூல்களில் ஒன்றான திருக்களிற்றுப்படியார் குறிப்பிடுகின்றது. கி.பி 640 -கி.பி 656 வரையான காலப்பகுதியில் 16 வயது வரை வாழ்ந்தவராகக் கருதப்படும் திருஞானசம்பந்தரது சைவசமயப்பணிகளால் அக்காலத்தில் நலிவுற்ற சைவ நெறியானது தழைத்தோங்கியது.

v ¸ bõÚ\®£¢uµx ø\Á\©¯¨ £o PÒ

தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்தவர். வட நாட்டில் இருந்து வருகைதந்த பௌத்த துறவிகளாலும், சமண சந்நியாசிகளாலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட தத்தம் சமயப்பிரசாரங்களால் மன்னன் முதல் சாதாரணகுடிமகன் வரை இச்சமயங்களைத் தழுவத்தொடங்கினர். இந்நிலையில் சைவ நெறியின் தனித்துவத்தை நிலைநாட்டுவதற்காகவும் சமண, பௌத்த சமயங்களின் போலித்தன்மைகளை நிரூபிக்குமுகமாகவும் ஞானசம்பந்தர் பலதரப்பட்ட சைவ சமயப் பணிகளை மேற்கொண்டார்.

01. பாண்டிய நாட்டில் மீண்டும் சைவம் புத்துயிர் பெறுதல்:

பாண்டிய நாட்டின் மன்னனாகிய கூன்பாண்டியன் சமணசமயத்தைத் தழுவினான். அவனைத் தொடர்ந்து மக்களும் தழுவத்தொடங்கினர். அதனால் பாண்டிய மன்னனின் மனைவி மங்கையர்க்கரசியாரும் அமைச்சர் குலச்சிறையாரும் வருந்தினர். ஞானசம்பந்தருக்குத் தமது நிலையைத் தெரியப்படுத்தினர். அவர்களது வேண்டுதலுக்கு இசைந்த ஞானசம்பந்தர் பாண்டிநாட்டுக்கு வருகைதந்தார். அவரது வருகையை அறிந்த சமணர்கள் அவர்தங்கி இருந்த திருமடத்துக்குத் தீ மூட்டினர். அத்தீயில் நின்று தப்பிய ஞானசம்பந்தர், அத்தகைய கொடியவர்கள் வாழும் நாட்டின் வேந்தனின் குற்றம்தான் கொடியது எனக்கூறி **“செய்யனே திருஆலவாய் மேவிய ஐயனே…….”** என்ற பதிகத்தைப்பாடினார். பாண்டிய மன்னனுக்கு வெப்புநோய் ஏற்பட்டது.பாண்டியன் தனது தவறை உணர்ந்தான். மீண்டும் சைவ சமயத்தைத் தழுவினான். மீண்டும் சைவசமயம் பாண்டிய நாட்டில் தழைக்க ஞானசம்பந்தர் வழிவகுத்தார்.

02. சைவசமயமே மேலான சமயம் என நிரூபித்தல்:

ஞானசம்பந்தர் சமணர்களோடு வாதிட்டு சைவசமயமே உண்மையான சமய நெறி என வாதிட்டு நிலைநாட்டினார். பாண்டிய மன்னனும் பாண்டிய நாடும் மீண்டும் சைவசமயத்தைத் தழுவியதை அறிந்த சமணர்கள், தம்மோடு தத்தம் சமய உண்மைகள் சார்பாக வாதிட வருமாறு ஞானசம்பந்தரை அழைத்தனர். அதற்கு இசைந்த ஞானசம்பந்தர் அவர்களோடு அனல்வாதம், புனல்வாதம் என்பவற்றை மேற்கொண்டு

அவர்களது சமய நெறி போலியானது என நிரூபித்து சைவ நெறியே மேலானது எனநிரூபித்து அக்காலச் சைவ சமய வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் பங்காற்றினார். ஞானசம்பந்தர் சமணர்களோடு வாதிட்டது மாத்திரமன்றிப் பௌத்தர்களோடும் வாதிட்டு சைவ சமய உண்மைகளை மேல்நிலைப்படுத்தினார். **''புத்தநந்தி''** என்னும் பௌத்தமதத் தலைவனோடு வாதிட்டு அவனையும் அவனது கூட்டத்தினரையும் சைவர்களாக மதம்மாற வழிவகுத்தார்.

03. ஆலயவழிபாட்டின் அவசியத்தை வலியுறுத்தல்:

சைவநெறியின் கருவூலமாக அமைகின்ற ஆலயங்களும் அவற்றின் முக்கியத்துவமும் உணரப்படாமையால் அவை கவனிப்பார்களின்றி அழிவடையத் தொடங்கின. இந்நிலையைக் கண்ணுற்ற ஞானசம்பந்தர் ஆலயவழிபாட்டின் அவசியத்தை வலியுறுத்தி அவற்றின் மீது தலயாத்திரை மேற்கொண்டு தலங்களின் பெருமைகளைத் தெளிவுபடுத்தினார். இவரது மூன்று வயதில் தொடங்கிய தலயாத்திரை பதினாறு வயது வரையும் தொடர்ந்தது. இவர் 220 தலங்களைப்பற்றி பதிகங்கள் பாடியுள்ளார். இப்பதிகங்களிலே குறித்த ஆலயத்தில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவனது சிறப்புக்கள், அத்தலம் தொடர்பான புராண நிகழ்ச்சிகள், அதன் தீர்த்தம் மற்றும் அதனை வழிபடும் அடியவர் எய்தும் சிறப்புக்கள், அதன் இயற்கை வர்ணனை என்பன குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய புரட்சிமிக்க இப்பணிகளால் குறித்த ஊருக்கென மாத்திரம் காணப்பட்ட ஆலயங்கள், அனைத்துத் தேசத்தவர்களும் எக்காலத்திலும் வழிபட்டு ஏக, வழிவகுத்த செம்மலாக இவர் விளங்கினார். இதனால் இவரை ஆலயப்பிரவேச வழிகாட்டி எனச் சிறப்பித்து அழைப்பர்.

04. தேவாரங்களை அருளியமை:

ஞானசம்பந்தர் அருளிய தேவாரங்களின் தொகை 14000 என நம்பியாண்டார் நம்பி குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆயினும் நமக்குக் கிடைத்துள்ள தேவாரங்களின் தொகை 4169 ஆகும். சம்பந்தர் தேவாரங்களைப் பாடும்போது அதற்கு திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணர் பண்ணிசைப்பார். தேவாரப் பண்ணிசைமரபில் யாழ்முரிப் பண் ஞானசம்பந்தரது 'மாதர் மடப்பிடி' என்னும் பதிகத்தில் மாத்திரமே காணப்படுவதாகத் தமிழிசை ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுவர்.

v¸ bõÚ\®£¢uµx \‰P¨£o PÒ

திருஞானசம்பந்தர் சைவ சமயப்பணிகளை ஆற்றி, சைவசமயத்தினை மறுமலர்ச்சி அடையச் செய்தது போல, சமூகப்பணிகள் பல மேற்கொண்டு அக்கால சமுதாயத்தினரின் விடிவுக்குக் காரணமாக அமைந்தார். இறைவனை வழிபடுவதனால் இறை அருளால் நோய் போன்ற துன்பங்களையும் வினைகளையும் வெல்லலாம்; அனைவருக்கும் வீடுபேறு எளிதாகக் கிடைக்கும் என்று வலியுறுத்தினார். மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாழ்ந்து இறையருளால் எதையும் சாதிக்கமுடியும் என்று வாழ்க்கை பற்றிய நம்பிக்கையை அவர் ஏற்படுத்தினார்.

01. பஞ்சம் தீர்த்தல்:

திருவீழிமிழலை திருத்தலத்துக்கு அடியவர்களோடு வருகை தந்த ஞானசம்பந்தர் அங்கு நிலவிய பஞ்சத்தினைக் கண்டு வருந்தினார். **" வாசி தீரவே காசு நல்குவீர் மதசில் மிழலையீர்.."** என்ற பதிகத்தைப் பாடினார். இறைவன் திருவருளால் பொற்காசு பெறப்பட்டு அதனைக் கொண்டு பொருள்வாங்கி அவ்வூர் மக்களதும் அடியவர்களதும் பசிப்பிணியை நீக்கினார். இதனைப்போன்று ஊரில் பஞ்சங்கள் நீங்கி நன்மைகள் பெருகவேண்டும் என்பதற்காக ஞானசமபந்தரின் தந்தையார் திருவாவடுதுறையில் வேள்வி செய்ய எண்ணினார். அதற்குப் பணவசதியில்லையே என வருந்தினார். அதனை அறிந்த ஞானசம்பந்தர், **"இடரினும் தளரினும்.."** என்னும் பதிகத்தைப்பாடினார். இறைவன் திருவருளால் ஆயிரம் பொற்காசுகள் கொண்ட உலவாக்கிளி கிடைக்கப் பெற்றது. அதனைக் கொண்டு தந்தையார் யாகம் செய்து அவ்வூரில் பஞ்சம் நீங்க வழிவகுத்தார்.

02. நோய் தீர்த்தல்:

ஞானசம்பந்தர் இறைவன் திருவருளால் தான் சென்ற இடங்களில் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட நோய்களைத் தீர்த்து அருளினார். திருபாச்சிலாச்சிரமம் என்ற இடத்தில் கொல்லிமழவன் என்ற சிற்றரசனது மகன், முயலகன் என்னும் நோயினால் வருந்திய போது அதனைக் கண்ட ஞானசம்பந்தர் **"துணிவளர் திங்கள்.."** என்னும் பதிகத்தைப்பாடி இறையருளால் அந்நோயை நீக்கினார். இதனைப் போன்று ஞானசம்பந்தர் திருக்கொடிமாடச் செங்குன்றூருக்குத் தலயாத்தரை மேற்கொண்டபோது அங்குள்ள மக்கள் பனிக்காலக் குளிர் நோயினால் வருந்தினர். அவர்களைக் குளிர் துன்புறுத்தாது இருக்கவேண்டி **"அவ்வினைக்கு இவ்வினை..."** என்ற பதிகத்தினைப்பாடினார். இறைவன் திருவருளால் குளிர் நோய் நீங்கி மக்கள் மகிழ்வுற்றனர்.

03. இறந்தவரை உயிர்ப்பித்தல்:

திருமயிலாப்பூருக்கு ஞானசம்பந்தர் சென்றபோது அங்கு சிவநேசன் என்னும் அடியவர் ஒருவர் தனது மகளாகி பூம்பாவை என்பவள் பாம்பு தீண்டி இறந்தமையால் மிகவும் வருந்தி நின்றார். அவரது துயரை நீக்கும் பொருட்டு பானையில் இடப்பட்ட பூம்பாவையின் எலும்புகளில் இருந்து அவளை உயிர்ப்பிக்க **"மட்டிட்ட புன்னையங் கானல் மடமயிலை.."** என்ற பதிகத்தைப் பாடினார். பூம்பாவை அழகிய பெண்ணாக உயிர் பெற்று எழுந்தாள். இதுபோன்று ஞானசம்பந்தர் திருமருகல் தலத்தினை அடைந்த போது அங்கே வணிகன் ஒருவன் பாம்பினால் கடியுண்டு இறந்து கிடக்கின்றான். அவனை மணக்க இருக்கும் அவனது முறைப்பெண் செய்வது அறியாது அழுது புலம்பினாள். அதனைக்கண்ட ஞானசம்பந்தர் இறைவனது திருவருளை வேண்டி **"சடையாய் எனுமால்..."** என்னும் பதிகத்தினைப்பாடினார். வணிகன் உயிர்பெற்றெழுந்தான். இருவருக்கும் ஞானசம்பந்தர் திருமணம் செய்துவைத்து அவர்களை வாழ்த்தி அனுப்பினார்.

04. இயற்கையை ஏவல் கொள்ளுதல்:

ஞானசம்பந்தர் இறைவனது திருவருளால் மக்களுக்காக இயற்கைத் தன்மையையே மாற்றியமைத்து உதவியவராக விளங்குகின்றார். திருநனிப்பள்ளி பாலை நிலமாக வரண்டு காணப்பட்டமையால் அங்குள்ள மக்கள் வருந்தி நின்றனர். இதனை அறிந்த ஞானசம்பந்தர் **''காரைகள் கூகை முல்லை...''** என்னும் பதிகத்தினைப் பாடினார். அப்போது வரண்ட பாலை நிலம், வளமான நெய்தல் நிலமாக மாறியது. இதுபோன்று திருவோத்தூரில் சிவனடியார் ஒருவர் தனது பனைகள் ஆண்பனைகளாகக் காணப்படுவதால் தன்னை சமணர்கள் ஏளனம் செய்வதாக வருந்தி ஞானசம்பந்தரிடம் முறையிட்டார். **''பூத்தேர்ந்தாயன கொண்டு நின்பொன்னடி..''** என்ற பதிகத்தினைப்பாடினார். அப்போது ஆண்பனைகள் பெண்பனைகளாக மாறி, அவை பூவும் பிஞ்சுமாகப் பூத்துக் குலுங்கின.

05. அனைவரையும் சமமாக நோக்குதல்:

ஞானசம்பந்தரது சமூகப்பணிகளுள் பிரதானமானது அவர் தொண்டர் குலமே தொழுகுலம் என்பதற்கு அமைய அவர் தீண்டாமையை ஒழித்து அனைத்து அடியவர்களிடத்திலும் அன்பு கொண்டு ஒழுகியமையே ஆகும். திருநீலநக்க நாயனார் என்னும் அந்தணர் வீட்டில் ஞானசம்பந்தரும் பாணர் வகுப்பைச் சேர்ந்த திருநீலகண்டரும் அவரது மனைவி மதங்கசூளாமணியும் தங்கினர். சம்பந்தரது சமூகசமரச நோக்கும், பேதங்கள் எவையும் கொள்ளாத உளப்பாங்கும், பத்திலயிப்பினால் அனைவரும் சிவனடியார்களே என்னும் தெளிவும், அவரது சமூக நோக்கங்களாக அமையப் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

2. திருநாவுக்கரசர்

திருநாவுக் கரசுவளர் திருத்தொண்டின் நெறிவாழ
வருஞானத் தவமுனிவர் வாகீசர் வாய்மைதிகழ்
பெருநாமச் சீர்பரவ லுறுகின்றேன் பேருலகில்
ஒருநாவுக் குரைசெய்ய ஒண்ணாமை உணராதேன்

என்று நாவுக்கரசரின் சிறப்புக்களைப் பெரியபுராணத்தில் சேக்கிழார் குறிப்பிடுவார். இவர் மகேந்திரவர்மன் காலத்திலும் அவனது மகன் நரசிம்மன் காலத்திலும் வாழ்ந்தவராவார். மகேந்திரவர்மன் கி.பி 615-கி.பி 630 களிலும் நரசிம்மன் கி.பி 630- கி.பி 668 வரையும் ஆட்சிபுரிந்ததாக வரலாற்று ஆவணங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. கி.பி 564 - கி.பி 645 ஆகிய ஆண்டுகளில் வாழ்ந்து 81 வயது வரையும் இருந்து தனது செயலாலும், திருவாக்கினாலும், மெஞ்ஞான அறிவினாலும் சைவநெறியின் வளர்ச்சிக்காகப் பலதரப்பட்ட பணிகளை ஆற்றினார்.

|õÄUPµ\›ß ø\Á\©¯¨£o PÒ

நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம்
ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோ மல்லோம்

என்ற உறுதிப்பாட்டுடன் விளங்கித் தனக்கு வந்த துன்பங்கள் அனைத்தையும் இறைதிருவருளுடன் நீக்கிப் பலதரப்பட்ட சைவப்பணிகளை ஆற்றியவராக இவர் காணப்படுகின்றார்.

01. பல்லவ மன்னனை சைவனாக மதம் மாற்றியமை:

திருஞானசம்பந்தர் பாண்டிய மன்னனை சைவனாக மதம் மாற்றி பாண்டிய நாடு முழுவதும் சைவம் மீண்டும் மறுமலர்ச்சி அடையச் செய்தது போன்று நாவுக்கரசர் மகேந்திரவர்மன் என்ற பல்லவமன்னனை இறைவனது திருவருளால் மதம் மாற்றி அவனது ஆட்சிக்குட்பட்ட வட தமிழ்நாட்டின் பகுதிகளெங்கணும் சைவம் மறுமலர்ச்சி அடைய வழிவகுத்தார். சமணர்களது துர்ப்போதனைகளால் கவரப்பட்ட மகேந்திர பல்லவன் நாவுக்கரசருக்குப் பல துன்பங்களை இழைத்தான். ஈற்றில் அவர் இறைவனது திருவருளினால் அவற்றில் இருந்து தப்பியதை அறிந்து அவன் திருவதிகையில் வந்து அப்பரை வணங்கிச் சைவனாக மீண்டும் மதம் மாறினான். இது போன்று காடவன் என்ற குறுநிலமன்னனும் சைவனாக மீண்டும் மதம் மாறியதோடு பாடலிபுரத்தில் இருந்த சமணப் பள்ளிகளை அழித்து விட்டுத் திருவதிகையில் குணபரவீச்சரம் என்ற ஆலயத்தை அமைத்தான்.

02. ஆலயங்களின் புனருத்தாரணம்:

நாவுக்கரசர் சிவாலயங்கள் பலவற்றை இறைவனின் துணையுடன் புனருத்தாரணம் செய்து அங்கு அடியவர்கள் வழிபட வழிவகுத்தார். பழையாறையை அடுத்துள்ள வடதகளி என்னும் இடத்தில் விளங்கிய சிவாலயத்தை சமணர்கள் சமணப்பள்ளியாக மாற்றியதோடு அங்குள்ள சிவலிங்கத்தையும் மறைத்துவைத்தனர். அதனை அறிந்த நாவுக்கரசர் மனம் வருந்தி உண்ணாநோன்பிருந்து இறைவனைத் துதித்தார். இறைவன் சோழமன்னனது கனவிலே தோன்றி தம்மை வெளிப்படுத்துமாறு கட்டளையிட்டார். மறுநாள் சோழ மன்னன் வடதகளிக்குச் சென்று சமணப்பள்ளியாக மாற்றப்பட்ட ஆலயத்தை புனருத்தாரணம் செய்து, மறைத்து வைத்திருந்த சிவலிங்கத்தினையும் வெளிப்படுத்தி வழிபட வழிவகுத்தான்.

இதுபோன்று திருமறைக்காடு என்ற தலத்திற்கு ஞானசம்பந்தருடன் நாவுக்கரசர் தல யாத்திரை மேற்கொண்டு வருகை தந்திருந்தார். அங்கு அதன் பிரதான நுழைவாயிற் கதவு வேதங்களால் மந்திரித்துப் பூட்டப்பட்ட நிலையில் காணப்பட்டது. அதனால் அடியவர்கள் பிரதான வாயிலால் செல்லாது வேறொரு பாதையால் சென்று இறைவனை வழிபட்டனர். இதனைக் கண்ட நாவுக்கரசர் திருக்கோயிலுக்குச் செல்லும் அடியவர்கள் இறைவனைத் தடையின்றி எளிமையாக வழிபடவேண்டும் என்பதற்காக **''பண்ணணினேர் மொழியாள்....''** என்ற பதிகத்தைப்பாடி ஆலயக்கதவு

திறக்க வழிவகுத்தார். அப்போது ஞானசம்பந்தரும் **"சதுரம் மறை..."** என்ற பதிகத்தைப்பாடி ஆலயக்கதவு மூடவும் வழிவகுத்தார். இவ்வாறு நாவுக்கரசர் ஆலயவழிபாட்டின் அவசியத்தினை வலியுறுத்தினார்.

03. ஆலயங்களில் சரியைத் தொண்டு:

நாவுக்கரசர் ஆலயவழிபாட்டினை முதன்மைப்படுத்தியது போன்று ஆலயங்களைத் தூய்மையாகப் பேண வேண்டும் என்பதிலும் முன்மாதிரியாக வாழ்ந்து காட்டினார். **''என்கடன்பணி செய்து கிடப்பதே''** என்ற தேவார அடிக்கமைய கையில் உழவாரப்படையை வைத்துக் கொண்டு, செல்கின்ற ஆலயங்களின் திருவீதிகளில் காணப்படும் புற்களை உழவாரத்தின் மூலம் செதுக்கி வீதிகளைத் தூய்மைப்படுத்தினார். அங்கே இறைவனால் இடப்பட்ட பொன்னையும், மணிகளையும் சாதாரண ஓட்டுடன் ஒப்பவே நோக்கினார். திருச்சக்திமுற்றம், திப்புகலூர் முதலான ஆலயங்களில் உழவாரப்பணி புரிந்தமையால் நாவுக்கரசரை உழவாரப்படையாளி என்றும், தொண்டுக்கு அப்பர் எனவும் சிறப்பித்து அழைப்பர்.

04. தலயாத்திரையும் சிவனடியார் வழிபாடும்:

ஞானசம்பந்தரைப் போன்று நாவுக்கரசரும் பல தலங்களை நோக்கித் தல யாத்திரை மேற்கொண்டார். தெற்கே இராமேஸ்வரம் தொடக்கம் வடக்கே இமயமலை உச்சிவரை இவர் தலயாத்திரை மேற்கொண்டு, அத்தலங்களில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவனது பெருங்கருணையை ஏனையோருக்குத் தெரியப்படுத்தினார். வடக்கே காசி யாத்திரையை முடித்துக் கொண்டு அப்பால் திருக்கைலாயத்துக்கு செல்ல அப்பர் ஆயத்தமானார். அப்போது இறைவன் அவரது அங்கங்கள் தேய அவர் தள்ளாடுவதைக் கண்டும், அவர் பணிகள் மேலும் தென்னாட்டில் தொடரவேண்டும் என்பதற்பாக சிவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட நாவுக்கரசர் அங்கே தோன்றிய குளத்தில் மூழ்கி திருவையாற்றில் தோன்றி இறைவனது திருக்கைலாயக் காட்சியைக் கண்டு இன்புற்றார். இவரது தேவாரங்களில் இருந்து அவர் 125 தலங்கள் மீது பதிகங்கள் பாடியுள்ளதாக அறியமுடிகின்றது. மேலும் அங்கமெலாம் குறைந்தொழுகு தொழு நோயராக ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலையரேனும், கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்பராகில் அவர் கண்டீர் நாம் வணங்கும் கடவுளாரே.' என்ற உறுதிப்பாட்டுடன் நின்று பல தரப்பட்ட நிலையில் உள்ளவர்களையும் சிவனடியாராகப் போற்றிப் பேணிய பெருந்தகையராக இவர் அமைகின்றார்.

05. தேவாரங்களை அருளியமை:

நாவுக்கரசர் அருளிய தேவாரங்களின் தொகை 49000 என சேக்கிழார் குறிப்பிடுவார். ஆயினும் இவரது தேவாரங்களில் 3066 பாடல்களே இன்று நமக்கு கிடைத்துள்ளன. நான்காம் திருமுறையில் 113 பதிகங்களும், ஐந்தாம் திருமுறையில் 100 பதிகங்களும், ஆறாம் திருமுறையில் 99 பதிகங்களுமாக 312 பதிகங்களை இவர் அருளியுள்ளார். இவரது தேவாரங்கள் திருவிருத்தம், திருத்தாண்டகம் ஆகிய பாடல்வகையை

சார்ந்தவையாகும். மேலும், உடல் உறுப்புக்கள் ஒவ்வொன்றையும் விளித்து அவற்றை இறை வழிபாட்டுக்கு நெறிப்படுத்துவதாக இவரது திருவங்கமாலைப் பாடல்கள் அமைகின்றன. மேலும் சிவ சின்னங்களாகிய திருநீறு, திருவைந்தெழுத்து ஆகியவற்றின் பெருமைகள் பற்றியும் இவரது பாடல்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. சங்க இலக்கியங்களில் அகமரபில் காணப்படும் காதல் பாடல் மரபு, இறை காதலைப் பாடுவதற்கான குறியீட்டு மரபாக மாற்றம் பெற்றதை இவரது பாடல்களில் அவதானிக்கலாம்.

|õÄUPµ\›ß \‰P¨ £o PÒ

நாவுக்கரசர் இவ்வாறு பலதரப்பட்ட சைவ சமயப் பணிகளை ஆற்றியது போன்று சமூகம் சார்பான பல பணிகளையும் ஆற்றியுள்ளதை அறிய முடிகின்றது.

01. இறந்தவரை உயிர்ப்பித்தல்:

இறைவனின் திருவருள் பெற்ற நாவுக்கரசர் இறந்தவரை உயிர்ப்பித்துள்ளார். நாவுக்கரசரது இறை தொண்டினால் கவரப்பட்டு, அவரிடத்தில் மிகுந்த அன்பு கொண்டு இருந்த அப்பூதியடிகள் நாவுக்கரசரது திருப்பெயரைப் பயன்படுத்தி தண்ணீர்ப் பந்தல், அறச்சாலைகள், பூங்காக்கள், குளம், கிணறு என்பவற்றை அமைத்து அவரது தொண்டினைத் தானும் தொடர்ந்தார். நாவுக்கரசர் அப்பூதி அடிகளது அழைப்பினை ஏற்று திருவமுது உண்பதற்காக அவரது இல்லத்துக்குச் சென்றிருந்தார். அப்போது வாழை இலை வெட்டுவதற்காகச் சென்ற அப்பூதியடிகளது மூத்ததிருநாவுக்கரசு என்ற மகன் பாம்பு கடித்து இறக்கின்றான். இதனைக் கேள்விப்பட்ட நாவுக்கரசர் **''ஒன்று கொலாமவர் சிந்தை ..''** என்ற பதிகத்தைப்பாடி அச்சிறுவனை உயிர்ப்பித்தார். அத்தோடு வாகீசர் அமுது செய்யாதிருந்ததைக் கண்டு அப்பூதியடிகள் தளர்வெய்தியதனால் அவரது மனத்தளர்ச்சியை நீக்கும் பொருட்டு **''சொன்மாலை''** எனத்தொடங்கும் பதிகத்தைப்பாடி அதில் **''அழலோம்பு மப்பூதி குஞ்சிப் பூவாய் நின்ற சேவடியாய்..''** என்று அப்பூதியடிகளையும் புகழ்ந்துள்ளார்.

02. பஞ்சம் தீர்த்தல்:

நாவுக்கரசர் ஞானசம்பந்தருடன் திருவீழிமிழலை திருத்தலத்தை அடைந்தபோது அங்கு நீண்ட நாட்களாக மழை இன்மையால் கொடிய பஞ்சம் ஏற்பட்டது. இப் பஞ்சத்தினை நீக்கும் பெருட்டு இறைவனிடம் படிக்காசு பெற்று அதனைக் கொண்டு பொருட்களை வாங்கி அம்மக்களது பஞ்சத்தினை நீக்கினார்.

அப்பர் சுவாமிகள் அவதரித்த திருவாமூரில் அவரது மனை இருந்த இடத்தில் நாவுக்கரசர் திரு அவதாரத் தலம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

3. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

வந்தெதிர் கொண்டு வணங்கு வார்முன் வன்றொண்டர் அஞ்சலி கூப்பிவந்து
சிந்தை களிப்புற வீதியூடு செல்வார் திருத்தொண்டர் தம்மை நோக்கி
எந்தை இருப்பதும் ஆரூர்அவர் எம்மையும் ஆள்வரோ கேளீர் என்னும்
சந்த இசைப்பதிகங்கள் பாடித் தம்பெருமான் திருவாயில் சார்ந்தார்.

என்று சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரது தெய்வீகத்திறனை சேக்கிழார், பெரிய புராணத்தில் போற்றுவார். கி.பி 694- கி.பி 712 வரையிலான காலப்பகுதியில் வாழ்ந்து தனது 18வது வயதில் இறையடியெய்தியவராக இவர் காணப்படுகின்றார்.

_¢uµ‰ºzv |õ¯Úõ›ß ø\Á\©¯¨ £o PÒ

01. சிவனடியார் வழிபாடு:

ஞானசம்பந்தரும் நாவுக்கரசரும் எவ்வண்ணம் இறைவனுக்கும் இறைவன் எழுந்தருளியுள்ள ஆலயங்களுக்கும் முக்கியத்துவம் அளித்தனரோ அது போன்று சுந்தரரும் அவற்றுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்ததோடு அவர்களை விட ஒருபடி அப்பால் சென்று இறையடியார்களது வழிபாட்டிற்கும் முக்கியத்துவம் வழங்கியவராகக் காணப்படுகின்றார். திருவாரூர் தியாகேஸ்வரர் ஆலயத்துக்குச் சென்ற சுந்தரர், அங்கு கூடியிருந்த சிவனடியார்களை மதிக்காது சென்ற போது அவ்வடியார்களுள் விறன்மிண்ட நாயனார் சுந்தரரது செயல் கண்டு விசனம் கொள்ள சுந்தரர் தம் தவறை உணர்ந்து சிவனை வேண்டினார். சிவன் அந்தணர் வடிவில் வந்து, **'தில்லைவாழ் அந்தணர் தம் அடியார்க்கும் அடியேன்..'**, என அடியெடுத்துக் கொடுக்க அவர் சிவனடியார்களைப் போற்றும் முகமாக ''திருத்தொண்டர் தொகை''யைப் பாடினார்.

தில்லைவாழ் அந்தணர் தம் அடியார்க்கும் அடியேன்
திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க்கடியேன்
இல்லையே என்னாத இயற்பகைக்கும் அடியேன்
இளையான்றன் குடிமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்
வெல்லுமாமிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
விரிபொழில் சூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டர்க் கடியேன்
அல்லிமென் முல்லையந்தார் அமர்நீதிக் கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே

என்பது அவரது திருத்தொண்டர் தொகையின் முதலாவது பாடலாகும். சைவ உலகில் சிவனடியார்களை வணக்கத்துக்குரியவர்களாக்கிய சிறப்பில் திருத்தொண்டர் தொகைக்கு உயரிய சிறப்புண்டு. சுந்தரருக்குப் பின்னே தோன்றிய நம்பியாண்டார் நம்பி திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி பாடுவதற்கும், சேக்கிழார் பெரிய புராணம் பாடுவதற்கும் பெருந்துணை புரிந்த நூல் திருத்தொண்டர் தொகையாகும்.

02. தேவாரங்களை அருளல்:

தேவாரமுதலிகள் என அழைக்கப்படுகின்ற மூவருள் இறுதியாக அமைபவர் இவர். இவர் இறைவனைத் தோழனாகக் கொண்டு தனது லௌகீக வாழ்வின் தேவைகளுக்கெல்லாம் இறைவனைத் துணைபோகக் கேட்டு யோக மார்க்கத்தில் வாழ்ந்து யோகநெறி தழைக்க வழிவகுத்தவராவார். இவர் பாடிய தேவாரங்களில் நமக்கு கிடைத்துள்ள தேவாரங்களின் தொகை 1026 ஆகும். ஆயினும் சேக்கிழாரது கருத்துப்படி இவர் 114 தலங்களுக்கு சென்று பதிகங்கள் பாடியுள்ளதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆயினும் 83 தலங்கள் சார்பான பதிகங்களே தற்போது கிடைத்துள்ளன. ஆலயங்கள் சார்பான பதிகங்களை விட சில பொதுவான பதிகங்களும் காணப்படுகின்றன. திருத்தொண்டர் தொகை, நாட்டுத்தொகை, ஊர்த்தொகை என்பன அவற்றுள் சிலவாகும் இவருடைய பாடல்களைத் '**திருப்பாட்டு**' எனவும் அழைப்பர்.

_¢uµ‰ºzv |õ¯Úõ› ß \‰P¨ £o PÒ

சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் சமயப்பணிகளைப் போன்று அவரது சமூகப்பணிகளும் சைவசமய வளர்ச்சிக்கு வலுவூட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன.

01. முதலை உண்ட சிறுவனை, மீட்டமை:

திப்புக்கொளியூரில் அந்தணர்கள் வாழும் வீதி வழியாகச் சுந்தரர் சென்று கொண்டிருக்கையில் ஒருவீட்டில் மங்கல ஒலியும் எதிர் வீட்டில் அழுகை ஒலியும் கேட்டன. அதைக் கேட்டு வியப்புற்ற சுந்தரர் அதற்கான காரணத்தை வினவ, ஐந்து வயது நிரம்பிய இந்த இரண்டு வீட்டுப் பிள்ளைகளும் நீராடுவதற்காக குளத்துக்குச் சென்றனர். அவர்களுள் ஒருவனை முதலை விழுங்கிற்று. மற்றையவன் வீடு சேர்ந்தான். அவனுக்கு இன்று பூநூல் சடங்கு. எதிர் வீட்டில் முதலை விழுங்கிய தம் மகனை நினைத்து பொற்றோர் வருந்துகின்றனர்'' என்றனர். சுந்தரர் குளக்கரைக்குச் சென்று திருப்புக்கொளியூர் அவிநாசிப் பெருமானை நினைந்து வணங்கி ''மீளா அடிமை.'' என்ற பதிகத்தைப் பாடினார். இறைவன் திருவருளால் முதலை அப்பிள்ளையை கரையிற்கொணர்ந்து உமிழ்ந்தது. பின்னர் அப்பிள்ளைக்கு சுந்தரர் பூநூல் சடங்கு செய்வித்தார்.

02. நண்பனுக்காக உயிரரைத் தியாகம் செய்தல்:

திருப்பெருமங்கலம் என்னும் பதியில் சிறந்த சிவபக்தராகிய கலிக்காமர் என்பவர் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் ஏலவே சுந்தரரிடத்தில் சிறந்த நண்பராகவும் விளங்கினார். ஆயினும் சுந்தரர் தனது லௌகீக தேவைகளுக்காக சிவனைத் தூதாக அனுப்புகின்றாரே என எண்ணி அவரிடத்தில் மிக்ககோபம் கொண்டு இருந்தார். அத்தருணத்தில் அவருக்கு ஏற்பட்ட நோயை நீக்கும் வண்ணம் இறைவனிடம் முறையிட சுந்தரர் அதனை நீக்கி வைப்பான் என இறைவன் கூறவும் சுந்தரரது வருகையை விரும்பாத கலிக்காமர் தனது வாளினால் தன்னைத் தானே குத்தி இறக்கின்றார். அந்நிலையைக் கண்ட சுந்தரர் தானும் தனது கத்தியால் தன்னைக் குத்துவதற்காக கத்தியை ஓங்கியபோது இறைவன் அருளால் உயிர் பெற்ற கலிக்காமர் அக்காட்சியைக் கண்டு மீண்டும் சுந்தரருடன் நட்புறவு கொள்ளலானார்.

4. மாணிக்கவாசகர்

பெருகும் வையை தனை அழைப்பிக்குமே
பிரம்படிக்கு பிரான் மேனி கன்றுமே
நரியெல்லாம் பரியாக நடத்துமே
நாடி மூகைதனைப் பேசுவிக்குமே
பரிவிற் பிட்டுக்கு மண் சுமப்பிக்குமே
பரமன் ஏடெழுதக் கோவை பாடுமே
வருகும் புத்தரை வாதில் வெல்லுமே
வாதவூரர் வழங்கிய பாடலே

என்று மாணிக்க வாசகரது அற்புதங்களை பழம் பாடலொன்று குறிப்பிடுகின்றது. மாணிக்கவாசகர் தேவாரமுதலிகளுக்குப் பிற்பட்ட காலத்தவர். கி.பி 9ஆம் நூற்றாண்டில் இரண்டாம் வரகுணபாண்டியனது (கி.பி 863 - கி.பி 911) ஆட்சிக் காலப் பகுதியில் வாழ்ந்தவராகக் கருதப்படுகின்றார். அவர் அரிமர்த்தன பாண்டியனின் முதலமைச்சராகவும் விளங்கியவர்.

©õ o UPÁõ\P›ß ø\Á\©¯¨ £o PÒ

உயர் பதவி, செல்வம், செல்வாக்கு இவையெல்லாம் இருந்த போதிலும் இவை வாழ்வின் இறுதி நோக்கமல்ல என்பதை உணர்ந்த மாணிக்கவாசகர் சித்தத்தைச் சிவன்பால் கொண்டார். சிவனை எண்ணிப் பல சிவப்பணிகள் மேற்கொண்டார்.

01. தலயாத்திரை மேற்கொள்ளல்:

மாணிக்கவாசர் திருவாரூரில் இருந்து தில்லை வரை பல தரப்பட்ட சிவாலயங்களுக்கு தலயாத்திரை சென்று அங்கு எழுந்தருளியுள்ள இறைவனை வழிபட்டார். திருவாசகத்தில் 39 தலங்கள் பற்றிய செய்திகள் காணப்படுகின்றன. இறுதியில் தில்லையில் தங்கி கூத்தப்பிரானது திருவடிகளை அடைந்தார்.

02. திருவாசகம், திருக்கோவையார் அருளல்:

மாணிக்கவாசகரது சைவ சமயப்பணிகளுள் சிறப்பானது அவர் நமக்களித்த திருவாசகமும் திருக்கோவையாருமாகும். மாணிக்கவாசகரது பாடல்களை அந்தணர் வடிவில் வந்த சிவபெருமான், மாணிக்கவாசகர் கூற எழுதி அருளினார். அதாவது ''வாதவூரர் விளம்பிட அம்பலவன் எழுதியது'' என்று வரையப்பட்டும் ''அழகிய சிற்றம்பலமுடையான்'' என சிவபெருமான் ஒப்பமிட்டும் திருவாசக ஏட்டினை நிறைவு செய்திருந்தார். திருவாசகத்தில் சிவபுராணம் முதல் அச்சோபதிகம் ஈறான 51 பதிகங்கள் அமைந்துள்ளன. இவற்றுள் திருவம்மானை, திருவுந்தியார், திருவெம்பாவை, திருச்சாழல், திருத்தெள்ளேணம், திருத்தோணோக்கம், திருப்பூவல்லி, திருப்பொற் சுண்ணம், திருப்பொன்னூஞ்சல் என்பன நாட்டுப்புறப் பெண்கள் பாடப்படும் பாடல்கள் வடிவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. திருவாசகத்துக்கு உருகாதார் ஒருவாசகத்துக்கும் உருகார்

என்று போற்றத்தக்க அளவுக்கு திருவாசகப்பாடல்கள் எளிமை நயம் மிக்கவையாகக் காணப்படுகின்றன. இதன் பக்தி வெளிப்பாட்டினைக் கண்டு வியந்த இத்தாலி நாட்டைச் சார்ந்த கிறிஸ்தவப்பாதிரியரான ஜி.யூ.போப் அவர்கள் இதனைக் கற்று அதனை ஆங்கிலத்திலும் மொழி பெயர்த்தார். **'தமிழ் பக்தியின் மொழி'** என மேலை நாட்டவர்கள் வியந்து குறிப்பிடுவதற்கு இத் திருவாசமே காரணமாக அமைகின்றது.
இதேபோன்று மாணிக்கவாசகர் இறைவனைத் (தில்லை நடராஜப் பெருமானை) தலைவனாகவும் தன்னைத் தலைவியாகவும் எண்ணி அன்பு கலந்துருகப் பாடிய பாடல்கள் திருக்கோவையார் ஆகும். இதனை திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார் எனவும் சிறப்பித்து அழைப்பர். இது தமிழில் உள்ள கோவை நூல்களுக்கெல்லாம் தலை சிறந்ததாகப் போற்றப்படுகின்றது. மாணிக்கவாசகர் பாடிய திருவாசகம் 656 பாசுரங்களையும் திருக்கோவையார் 400 பாசுரங்களையும் கொண்டு எட்டாம் திருமுறையாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

03. சைவமே மேலானது என நிரூபித்தல்:

மாணிக்கவாசகர் தமது காலத்தில் வாழ்ந்த ஏனைய சமயத்தவர்களை வாதில் வென்று சைவசமய உண்மைகளே மேலானவை என நிரூபித்துள்ளார். தில்லைக்கு வருகை தந்த பௌத்த மன்னனும் பௌத்த குருமாரும் புத்தசமயமே மேலானது என வாதிட்டனர். மாணிக்கவாசகர் சைவசமய உண்மைகளை எடுத்துக் கூறி அவர்களை மௌனிகளாக்கினார். பின்னர் தமது தவறுகளை உணர்ந்த பௌத்த குருமார்களும் பௌத்த மன்னனும் சைவ சமயத்தைத் தழுவினர்.

©õ o UPÁõ\P› ß \‰P¨ £ o PÒ

மாணிக்கவாசகர் சிவபெருமானது திருவருளுடன் குறிப்பிடத்தக்க சமூகப் பணிகளையும் ஆற்றியதை அறிய முடிகின்றது.

01. அடியவர்களின் பசியை நீக்கியமை:

அரிமர்த்தன பாண்டியனது முதலமைச்சராக விளங்கியபோது திருப்பெருந்துறையில் குதிரைகள் வாங்குவதற்காகச் சென்ற வாதவூரர், மன்னன் தமக்களித்த பொற்காசுகள் அனைத்தையும் சமூக நன்நோக்கில் நின்று சிவனடியார்களது பசியைப் போக்க உணவு வழங்கியது மட்டுமன்றி, திருமடங்கள் அமைக்கவும் செலவிட்டார்.

02. ஊமைப் பெண்ணைப் பேசவைத்தல்:

தில்லையில் சைவசமய உண்மைகள் சார்பாக வாதிட வந்த பௌத்த மன்னனின் மகளின் ஊமைத்தன்மையை இறை திருவருளினால் நீக்கி அவளைப் பேசச் செய்தமை என்பன இவரது சமூகப்பணிகளுக்குச் சான்றாகும்.

இத்தகைய தனித்துவம் மிக்க தனது பணிகளால் சைவத்தின் இன்றைய நன்நிலைக்கு காரணமான இவருக்கு, இவர் அவதரித்த திருவாதவூரில் **'மாணிக்கவாசகர் அவதார திருத்தலம்'** என்னும் தனி ஆலயம் அமைத்துள்ளனர்.

பாடச் சுருக்கம்

சமயக் குரவர் நால்வரும் இறையருளுடன் சமய, சமூகப்பணிகளை ஆற்றியுள்ளனர்.

அவர்களது பணிகளைப் பின்பற்றி ஏனையோர் தொடர்வதற்கு இவர்கள் வழிகாட்டிகளாக அமைந்துள்ளனர்.

சமய குரவர் பாடிய திருமுறைப் பாடல்கள் இறை பக்தியை மெருகூட்ட வல்லன.

'தமிழ் பக்தியின் மொழி' என மேற்கு நாட்டவர் கூறுவதற்கு மூலகாரணங்களில் ஒன்றாக இவர்களது பாடல்கள் அமைகின்றன.

பயிற்சிகள்

பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை தருக.

1. ஞானசம்பந்தரோடு வாதிட்ட பௌத்த சமய தலைவன் யார்?
2. ஞானசம்பந்தரது தேவாரத்தில் மாத்திரம் காணப்படும் பண் யாது?
3. மீண்டும் சைவனாக மதம் மாறிய காடவன் என்னும் குறுநில மன்னன் திருவதிகையில் அமைத்த ஆலயம் யாது?
4. நாவுக்கரசர் உடல் உறுப்புக்கள் ஒவ்வொன்றையும் விளித்து இறைவனைத் துதிக்குமாறு பாடிய தேவாரம் யாது?
5. சுந்தரர் பாடிய பொதுவான பதிகங்கள் யாவை?
6. சுந்தரர் ஆற்றிய சமூகப்பணிகள் யாவை?
7. திருவாசகத்தில் எவை நாட்டுப்புறப்பாடல் மரபில் அமைந்தவையாகக் கருதப்படுகின்றன.?
8. திருவாசகத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தவர் யார்?

செயற்பாடு

பெரியபுராணத்தில் இருந்து சமயக்குரவர் அல்லாத ஒரு நாயனாரைத் தெரிவு செய்து அவர் ஆற்றிய சமய, சமூகப் பணிகளைக் குறிப்பிடுக. அதுபற்றி வகுப்பறையில் கலந்துரையாடுக.